

[Krag.]

Tumleplads for Fortolkningskunstnere, og en saadan bør ikke holdes aaben. Jeg erkender, at Forslaget i sin nuværende Skikkelse, som sagt, har vundet betydeligt i Klarhed og Forstaaelighed, ogsaa i Rimelighed, men næppe nok, og derfor maa jeg tillade mig, for at tilvejebringe fornøden Klarhed, at rette visse Spørgsmaal til den højtærede Minister.

For det første angaaende Formandskabet paa 3 Medlemmer plus de 3 Stedfortrædere. Den højtærede Minister er paa dette Punkt vel bekendt med Venstres Ønsker. Vi mener, at det kommer an paa to Ting i denne Forbindelse, dels Sagkundskab og dels Uvildighed. Begge Dele er af lige stor Betydning, og derfor har vi over for den højtærede Minister stillet Forslag om en anden Form for Tilvejebringelse af Formandsskabet end den, der er indeholdt i Lovforslaget. Vi er af den Opfattelse, at man fik større Sikkerhed for den fornødne Sagkundskabs Tilstedeværelse og større Sikkerhed for de enkelte Medlemmers Uvildighed, hvis det var andre Institutioner end Regeringen, som havde Adgang til at indstille disse Medlemmer, Højesteret f. Eks., det statsvidenskabelige Fakultet, den økonomiske Sagkundskab o. s. v. Men det har ikke været muligt at vinde Ørenlyd hos Ministeren for den Betragtning. Det maa vi beklage, og det vilde være ønskeligt at høre af den højtærede Minister, hvorfor han stiller sig afvisende over for et saadant Krav. De samme Bemærkninger gælder ogsaa for det Udvalgs Sammensætning, der skal institueres i Henhold til § 2, Stk. 2, i Lovforslaget.

Dernæst vil jeg gerne sige, at dette Formandsskab skal jo kun fungere ved Behandling af Sager i Henhold til § 2, det vil sige ved Behandling af Sager, der vedrører Løn- og Arbejdsforhold, men i § 3 gives der Nævnet andre og betydningsfulde Opgaver. Det siges der, at Nævnet er berettiget til at afgive Indstilling til Arbejdsministeren, det skal være raadgivende for Arbejdsministeren, ja, det skal endogsaa kunne tillægges Løsningen af særlige, afgrænsede Opgaver, saaledes som det passer den højtærede Minister. Men under alt dette er jo Formandsskabet forsvundet; ved Varetagelsen af disse vigtige Opgavers Løsning er det udelukkende Hovedorganisationernes Medlemmer, der kommer i Betragtning. For det første vilde det nu være rart at vide, hvad den højtærede Minister i denne Forbindelse tænker paa, men i hvert Tilfælde er jeg meget tvivlende med Hensyn

til, om det vil være rigtigt ved saadanne Opgavers Løsning, som foreligger i Henhold til § 3, at udelukke Formandsskabet. Jeg frygter, at dette bl. a. vil kunne faa den uheldige Virkning ved Afgørelsen af Sager i Henhold til § 2, det vil sige ved Afgørelsen af Sager om Lønstrid eller Uoverensstemmelser om Arbejdsvilkkaar, Sager, som maa ske kan have sin Rod i de Forhandlinger, der kan være ført i Henhold til § 3, at Hovedorganisationernes Medlemmer undertiden i saadanne Forhold vil kunne faa en Overvægt, have tilvejebragt en Forhaandsenighed med Hensyn til Behandlingen af saadanne Spørgsmaal, som har Tilknytning til § 3, og dette vil jo kunne virke modsat Formaalet med denne Lovgivning. Derfor vilde jeg finde det rimeligt, om Ministeren ogsaa ved Behandling af saadanne Spørgsmaal, hvor jo Samfundshensynet i høj Grad kan spille ind, skulde henvende sig til det samlede Arbejds- og Forligsnævn og ikke blot til Hovedorganisationernes Medlemmer inden for dette.

Endvidere finder jeg, at § 1, Stk. 2, i de første Linier er ret uklar. Det siges der, at ved Behandling af Sager vedrørende Løn- og Arbejdsvilkkaar for Arbejdsgivere eller Arbejdere, der ikke kan anses for tilstrækkeligt repræsenteret igennem de efter Hovedorganisationernes Indstilling valgte Medlemmer, udtræder o. s. v. Jeg tillader mig at spørge: Hvem er det, der skal afgøre, om de vedkommende Parter kan anses for tilstrækkeligt repræsenteret ved de af Hovedorganisationerne valgte Medlemmer? Der staar ikke noget om, hvem der skal træffe denne Afgørelse. Jeg maa da formode, at det er den højtærede Arbejdsminister. Men Arbejdsministre kan veksle, og man kan ikke have lige stor Tillid til dem alle sammen; derfor synes jeg, det næppe er helt betryggende at have dette staaende saa ubestemt, som det staar her. Jeg synes, at i det Tilfælde, hvor der er Uoverensstemmelse mellem Parter, som vel er organiserede, men som ikke er tilknyttede Hovedorganisationerne, var det naturligt, om disse Parter fik afgørende Indflydelse paa Repræsentationen for Arbejdsgivere og Arbejdere i Arbejds- og Forligsnævnet. Det havde jeg egentlig troet var Meningen med § 1, Stk. 2, men ved nærmere Studium deraf er jeg blevet klar over, at det næppe er Tilfældet.

Saa er der § 2, Stk. 2, hvor der siges: „Nævnet træffer derhos Afgørelse af Uoverensstemmelser, der forelægges det, om kollektive eller generelle Løn- og Arbejdsvilkkaar for Arbejdsgivere eller Ar-